

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: BJØRNEN I BERN. (Efter Fr. von Sallet.)

Citation: Aakjær, Jeppe: "BJØRNEN I BERN. (Efter Fr. von Sallet.)", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 236. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid95447/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

BJØRNEN I BERN.

(Efter Fr. von Sallet.)

I fordums Tid — saa har jeg læst —
de holdt i Bern en Bamse,
og lod de frit det laadne Bæst
i Landets Fedme grænse.
„Saa sig mig dog, I Berner-Børn,
hvad gjør nu egentlig den Bjørn,
det maa I mig forklare.“

„Nuvel, han æder Truget tomt;
hvad mer skal han vel gjøre?
— tar til i Vægt og lægger front
sig paa sit grønne Øre.
Han sover med Ihærdighed
og brumler saa med Værdighed.
Kort sagt: Han er vor Bamse.“

„Hvi vil I dog i Stad og Stat
til ham det bedste samle?“
„Du er dog ret en dum Krabat;
saa gjorde jo de gamle!
Vi er kaput, den Dag han gaar.“
„Hvortfor?“ — „Hold Mund! Vi ellers slaar
dig Ho'det ned i Maven!“

— Tys! Hvorfra stammer den Halløj?
Hør! Børn og Kynder hyler.
Se, Torvet vrimler; lav og høj
nu larmer som Kebyler.
Er Folket ramt af Pest og Brand?
— „O, tifold værre! Arme Land!
Vor Bjørn, vor Bjørn kreperet!“

Saa brat ham ramte Dødens Spær,
og ingen fler vi huse!
O, maatte i et Herrøns Vejr
os vore Bjærge knuse!

Forhi, forbi med Kanton Bern!
O, Jærggutter, op til Værn!
Fang ind en ny før Aften!“

De jager over Bjærg og Slugt,
kan ingen Bjærne finde;
men ligefuld: faar Træet Frugt,
og Æblerne bli'r trinde;
og Rugen gynger i sin Dal,
som Bjærnedød og Bjærnekval
ej for en Døjt den agted.

De jagede, til Solen sank
bag fjerne Alpetinder.
„Der stiger Maanen rund og blank;
se, om ej Skjælmen skinner!
Og Stjernerne — se der — og der!
Den hele muntre Himmelhær —
som ingenting var hædet!“

„Saa vil vi“ — raabte Land og Stad,
„ej mer af Bjærne vide;
han aad sig fed af Folkets Fad
og vilde dog os bide.
Vi maatte klippe Bæstets Kiør,
Se, Kornet gror, skjont Bjærne dør!
Og vor skal aldrig savnes.“

April 1908.

VED KJEDLEN.

(Ferd. Freiligrath.)

EN Dampfer kom fra Biberich; stolt var den Fure, som
den drog;
den stampede med Hjul og Skovl, saa Bølgerne mod Bred-
den jog.
Af Vimpler og af Faner fuld, skjød den af Sted saa kjækt
og flot;
den Konge, som for Prøjsen staaar, ham førte der: til
Rhiners Slot.